

Sygn. akt **II K 432/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Konrad Kosowski

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Ciołko

przy udziale H. B. – Prokuratora Rejonowego w Kamiennej Górze

po rozpoznaniu w dniu 12 października 2015 r. sprawy karnej

E. B. s. R. i I. z d. B.

ur. (...) w K.

Oskarżonego o to, że:

I. w dniu 8 października 2014 roku, w K., woj. (...), posiadał znaczne ilości środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 26,60 grama netto oraz substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 1,09 grama netto i metamfetaminy w ilości 0,23 grama netto, czyniąc to wbrew przepisom ustawy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I naruszył nietykalność cielesną i znieważył funkcjonariuszy KPP K. w osobach st. sierż. P. P. i sierż. sztab. A. R. podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że przy próbie zatrzymania go odpychał funkcjonariuszy, uniemożliwiając im prawną czynność zatrzymania oraz używał wobec nich słów uznawanych powszechnie za wulgarne i obelżywe,

tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I w trakcie zatrzymania go przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. w osobach st. sierż. P. P. i sierż. sztab. A. R. w związku z posiadaniem przez niego substancji psychotropowych i środków odurzających, składał obietnice udzielenia korzyści majątkowej w kwocie 500 zł, w zamian za odstąpienie przez wymienionych wyżej policjantów od prawnej czynności zatrzymania,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

IV. w dniu 10 października 2014 r., w K., woj. (...), stosował wobec E. T. groźby pozbawienia życia w celu wywarcia wpływu na nią, jako świadka w sprawie sygn. akt 1 Ds. 837/14 Prokuratury Rejonowej w Kamiennej Górze,

tj. o czyn z art. 245 k.k.

V. w dniu 24 listopada 2014 r., w K., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. U. odpłatnie substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

1. E. B. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że stanowi on występki z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art.

62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza wobec E. B. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. E. B. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że użył siły fizycznej wobec funkcjonariuszy policji w celu zmuszenia funkcjonariuszy do zaniechania prawnej czynności służbowej, to jest czynu stanowiącego występki z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 224 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza wobec E. B. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

3. E. B. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku, to jest czynu stanowiącego występki z art. 229 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 229 § 1 k.k. wymierza wobec E. B. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

4. E. B. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, to jest czynu stanowiącego występki z art. 245 k.k. i za to na podstawie art. 245 k.k. wymierza wobec E. B. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

5. E. B. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, przy przyjęciu, że z udzielonej matamfetaminy osiągnął korzyść majątkową w kwocie 50 zł oraz, że czy ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest czynu stanowiącego występki z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza wobec E. B. karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

6. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec E. B. w pkt 1-5 części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności łączy i orzeka wobec E. B. karę łączną 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, zalicza E. B. okres zatrzymania od 08.10.2014 r. godz. 02:30 do 09.10.2014 r. godz. 15:00,

8. na podstawie art. 45 § 1 k.k. w związku ze skazaniem E. B. za czyn opisany w pkt V części wstępnej wyroku, orzeka wobec E. B. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 50 (pięćdziesiąt) zł,

9. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka wobec E. B. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: woreczka strunowego z zawartością suszu roślinnego barwy brunatnozielonej o wadze 26,60 grama, woreczka strunowego z zawartością substancji sypkiej barwy białej o wadze 1,09 grama, woreczka strunowego z zawartością substancji krystalicznej barwy białej o wadze 0,23 grama, zarządzając ich zniszczenie,

10. na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku ze skazaniem E. B. za czyn opisany w pkt V części wstępnej wyroku, orzeka wobec E. B. na rzecz Stowarzyszenia (...) w J. nawiązkę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) zł,

11. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od E. B. koszty sądowe w kwocie 1678,40 zł na rzecz Skarbu Państwa, w tym wymierza mu opłatę w wysokości 300 zł.

Sygn. akt II K 432/15

UZASADNIENIE

E. B. ma 23 lata. Jest kawalerem, pozostaje osobą bezrobotną. Posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kucharzem. Posiada samochód osobowy marki A. (...).

E. B. nie cierpi na chorobę psychiczną w sensie psychozy, upośledzenie umysłowe, ani na inne zakłócenia czynności psychicznych. Biegli psychiatrzy stwierdzili u niego szkodliwe używanie substancji psychoaktywnych. Podawany przez niego sposób zażywania substancji nie pozwala na rozpoznanie uzależnienia. W czasie objętym aktem oskarżenia E. B. miał zachowaną zdolność do rozpoznania znaczenia czynów, jak i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą przesłanki z art. 31 §1 lub 2 kk.

Dowód: dane osobowe E. B. –k39-40,

dokumentacja dotycząca stanu zdrowia –k184-198,

opinia sądowo –psychiatryczna –k204-205,

kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień –k219-229,

Był on dotychczas karany za przestępstwa przeciwko mieniu i za groźby karalne.

Dowód: karta karna –k295-296,

odpis wyroku –k168,

W dniu 8 października 2014r. E. B. wspólnie z dwoma mężczyznami –P. C. i D. P. pojechali samochodem do J..

Dowód: wyjaśnienia E. B. –k54-57,

zeznania świadków:

P. C. –k35,163v,312v-313,

D. P. –k36v-37,315,

Kiedy po kilku godzinach wrócili oni do K., zostali zatrzymani do kontroli przez patrol policji, który posiadał informacje, że E. B. może posiadać przy sobie narkotyki. W toku podjętych czynności wobec E. B. ujawniono przy nim środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 26,60 grama netto oraz substancje psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości 1,09 grama netto i metamfetaminy w ilości 0,23 grama netto, czyniąc to wbrew przepisom ustawy.

Dowód: częściowo wyjaśnienia E. B. –k54-57,

zeznania świadków:

P. P. –k134v-135,24,309v-310,

M. M. –k136v,313,

R. P. –k138v,313v-314,315-316,

M. B. –k140v,314

A. R. –k21,155v-156,310v-311,

protokół przeszukania osoby –k2-4,

protokoły użycia testera narkotykowego –k9,10,11,

protokół użycia wagi –k8,

protokół zatrzymania rzeczy –k12-14,

W pewnej chwili, w toku czynności prowadzonych przez funkcjonariuszy policji, E. B. składał obietnice udzielenia funkcjonariuszom korzyści majątkowej w kwocie 500 zł, w zamian za odstąpienie przez wymienionych wyżej policjantów od prawnej czynności zatrzymania podjętej w związku z ujawnieniem przy nim w/w substancji.

Dowód: zeznania świadków:

P. P. –k134v-135,24,309v-310,

R. P. –k138v,

A. R. –k155v-156,21,310v-311,

W toku przeprowadzanych obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy policji P. P. i A. R., E. B. chciał uciec z miejsca kontroli. W tym celu wybiegł z radiowozu i podczas opuszczania samochodu naruszył nietykalność cielesną i znieważył tych funkcjonariuszy w ten sposób, że przy próbie zatrzymania go odpychał funkcjonariuszy, uniemożliwiając im prawną czynność zatrzymania oraz używał wobec nich słów uznawanych powszechnie za wulgarne i obelżywe.

Przed tymi zdarzeniami E. B. zażywał narkotyki. W jego organizmie stwierdzono obecność (...) w stężeniu 0,48 ng/ml. Był on w stanie po użyciu środka odurzającego.

Dowód: zeznania świadków:

P. P. –k134v-135,24,309v-310,

A. R. –k155v-156,21,310v-311,

opinia z dnia 05.12.2014r. -158-159,

kopia protokołu pobrania krwi –k160,

kopia opinii sadowo –lekarskiej –k173-175,

W dniu 08 października 2014r. E. T. została przesłuchana w charakterze świadka w niniejszej sprawie. W dniu 10 października 2014 r., w K., E. B. stosował wobec E. T. groźby pozbawienia życia, w celu wywarcia wpływu na nią, jako świadka w niniejszej sprawie o sygn. akt 1 Ds. 837/14 Prokuratury Rejonowej w Kamiennej Górze. Telefonicznie skontaktował się z nią i mówił jej, że wie, iż składała ona zeznania na policji i żeby wyszła, to jej ukręci łeb.

Dowód: zeznania świadków:

E. T. –k25v-26,90,311,

A. S. –k27v,93,311v-312v,

W dniu 24 listopada 2014 r., w K., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej E. B. udzielił K. U. odpłatnie substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy. Wcześniej ten dał mu na jego prośbę 50 zł.

Dowód: zeznania świadka K. U. –k150,153,

kopia protokołu przeszukania osoby –k144-146,

kopia protokołu użycia testera narkotykowego –k147,

kopia protokołu użycia wagi –k148,

E. B. przyznał się częściowo do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że posiadał przy sobie amfetaminę i metamfetaminę ale nie posiadał marihuany, którą musieli mu podrzucić policjanci. Nie przyznał się też do stosowania siły fizycznej wobec funkcjonariuszy policji oraz do obietnicy wręczenia im korzyści majątkowej. Odnośnie zarzutów z pkt IV i V również nie przyznał się do popełnienia tych czynów.

Sąd zważył, co następuje:

Nie dano wiary wyjaśnieniom E. B. w zakresie, w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przeczył im zebrany w sprawie materiał dowodowy. W zakresie trzech pierwszych z postawionych oskarżonemu zarzutów, jego wyjaśnienia były sprzeczne z zeznaniami świadków funkcjonariuszy policji P. P. i A. R., którzy dokonywali kontroli i zatrzymania oskarżonego. Ich relacje co do przebiegu wydarzeń były logiczne i korelowały ze sobą. Świadczenie ci w sposób jednoznaczny i zbieżny ze sobą wskazywali, że podczas kontroli oskarżonego ujawniono przy nim narkotyki, w tym marihuanę, która znajdując się w worku w pewnej chwili wypadła oskarżonemu spod odzieży oraz że oskarżony stosował wobec nich przemoc fizyczną –odpychając ich, uniemożliwiając im prawną czynność zatrzymania oraz używał wobec nich słów uznawanych powszechnie za wulgarne i obelżywe. Oboje świadkowie zbieżnie również wskazywali, że E. B. obiecywał im udzielić korzyści majątkowej w zamian za odstąpienie od podjętych czynności.

Relacja oskarżonego przecząca tym okolicznościom jest niewiarygodna, gdyż była nielogiczna. Nieprawdopodobne były bowiem wyjaśnienia oskarżonego, jakoby świadek P. P. chcąc zemścić się na E. B., miał podrzucić mu narkotyki w postaci marihuany. Nie sposób bowiem przyjąć, że świadek miałby wozic w radiowozie worek narkotyków licząc na to, że napotka podczas służby oskarżonego. Sąd zauważa, że wobec zeznań świadka P. P., potwierdzających fakt wcześniejszej znajomości tego świadka i oskarżonego oraz fakt pożyczania przez świadka samochodu od oskarżonego, za wiarygodne uznano jedynie w zakresie tych okoliczności wyjaśnienia oskarżonego. Okoliczność ta nie stanowi jednak podstawy do uznania za wiarygodną dalszej wersji oskarżonego o rzekomej chęci zemsty na oskarżonym przez w/w świadka.

Na marginesie Sąd jedynie wskazuje, że owe osobiste powiązania -zważywszy na wykonywany przez świadka P. P. zawód oraz na wcześniejszą działalność przestępczą oskarżonego, są mimo wszystko dość zaskakujące.

Sąd zauważa, że nie bez znaczenia dla oceny wiarygodności zeznań świadków P. P. i A. R. były też zeznania świadków R. P., M. M. i M. B. –funkcjonariuszy policji, którzy przybyli na miejsce kontroli oskarżonego, a którzy to świadkowie potwierdzili w swoich zeznaniach, że byli oni informowani przez P. P. i A. R. o ujawnionych przy oskarżonym narkotykach, jak też niektórzy z nich -o chęci wręczenia przez oskarżonego łapówki. Zeznania świadków R. P., M. M. i M. B. były zbieżne ze sobą, a przy tym korespondowały z zeznaniami P. P. i A. R..

Za niewiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego E. B. w zakresie, w jakim nie przyznał się do tego, że stosował wobec E. T. groźby pozbawienia życia w celu wywarcia wpływu na nią, jako świadka w sprawie sygn. akt 1 Ds. 837/14 Prokuratury Rejonowej w Kamiennej Górze. Jego wyjaśnieniom w tym zakresie przeczą zeznania świadków E. T. i A. S.. Zeznania tych świadków były wiarygodne, gdyż były logiczne i korespondowały ze sobą. Świadczenie jednoznacznie w swoich zeznaniach opisali, jaki miały one związek z oskarżonym jeszcze przed zdarzeniem, o pożyczonych pieniądzech przez świadków od oskarżonego i okolicznościach towarzyszących udzieleniu tych pożyczek przez oskarżonego, a także o negatywnym zachowaniu oskarżonego wobec świadków po udzieleniu owych pożyczek. Relacja pokrzywdzonej tym czynem koreluje też z datą jej przesłuchania w niniejszej sprawie w charakterze świadka –miało ono miejsce 08 października 2014r., a owe groźby oskarżonego miały mieć miejsce dwa dni później.

Odnosząc się do oceny zeznań świadków P. C. i D. P., Sąd uznał je za wiarygodne. Były one spójne ze sobą. Wspomnieć jednak trzeba, że zeznania tych świadków nie wniosły zbyt wiele do istoty sprawy. Świadczenie ci towarzyszyli oskarżonemu w trakcie zatrzymania jego samochodu do kontroli przez patrol policji, pozostali jednak przez pierwszą

część wydarzeń w samochodzie oskarżonego. W swoich zeznaniach potwierdzali oni, że oskarżony udał się do radiowozu. Obaj świadkowie nie potrafili jednak przedstawić szczegółowego przebiegu wydarzeń w odniesieniu do zachowania się oskarżonego i funkcjonariuszy policji w chwili, kiedy oskarżony znajdował się w radiowozie. Istnym elementem było jedynie wskazanie w zeznaniach świadka P. C. –k312v-że „tam chyba jakaś szarpanina się zaczęła w tym radiowozie, bo on (oskarżony –przyp. Sądu) chyba nie dał się obszukać”. Taka okoliczność może bowiem wskazywać na wiarygodne zeznania świadków P. P. i A. R. wskazujących na użycie wobec nich siły fizycznej przez oskarżonego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka K. U. złożonym przed Sądem. Świadek w sposób wyraźny i jednoznaczny starał się w nich uchronić oskarżonego przed grożącą mu odpowiedzialnością karną za piąty z postawionych mu zarzutów. Ta relacja świadka co do przebiegu zdarzenia, w czasie którego miało dojść do udzielenia świadkowi przez oskarżonego narkotyków, uznano za nielogiczną. Z zeznań świadka złożonych w toku rozprawy wynikało bowiem, że świadek nie pamięta, czy to oskarżony udzielił mu narkotyków. Świadek tłumaczył się też, że składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym był pod wpływem narkotyków. Zauważyć jednak trzeba, że zanim doszło do odczytania na rozprawie uprzednio złożonych przez świadka zeznań, ten w sposób dość szczegółowy pamiętał co zeznał (co do istoty zdarzenia) w postępowaniu przygotowawczym. Fakt ten stawiał w sprzeczności twierdzenia świadka, że z jednej strony -w postępowaniu przygotowawczym nie był świadomy co zeznaje na skutek zażytych wcześniej narkotyków, a z drugiej strony -stawając przed Sądem świadek precyzyjnie wiedział co wcześniej zeznał. Nie dano przy tym wiary zeznaniom K. U., jakoby składając zeznania w postępowaniu przygotowawczym był pod wpływem, czy po użyciu środków odurzających. Tej relacji przeczyły bowiem zeznania świadka R. P. (k315v-316), który przesłuchiwał świadka w postępowaniu przygotowawczym. Świadek ten stanowczo zeznał, że gdyby miał wątpliwość co do tych okoliczności, to poddałby przesłuchiwaną osobę stosownym badaniom i okoliczność taka znalazłaby odzwierciedlenie w treści protokołu przesłuchania tej osoby, a czynność przesłuchania zostałaby przerwana. Ponadto wskazał, że o ile miałby cień podejrzenia, że osoba, z którą przeprowadza czynność procesową jest pod wpływem środków odurzających, czy substancji psychotropowych, to nie prowadziłby czynności.

Sąd uznał za wiarygodne także wszelkie dowody z dokumentów, albowiem ich rzetelność i autentyczność nie budzi wątpliwości i nie sposób ich kwestionować. Pozytywnie oceniono opinię biegłych psychiatrów. Biegli w sposób należyty uzasadnili swoje wnioski zawarte w opinii, a opinia jest jasna i pełna.

Wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów, w świetle zebranego materiału dowodowego nie budzą wątpliwości. Sąd uznał, że oskarżony E. B.:

I. w dniu 8 października 2014 roku, w K., woj. (...), posiadał środki odurzające w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości 26,60 grama netto oraz substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości 1,09 grama netto i metamfetaminy w ilości 0,23 grama netto, czyniąc to wbrew przepisom ustawy. Zachowaniem swoim zrealizował znamiona występkę z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii. Sąd uznał, że konieczną była zmiana kwalifikacji prawnej czynu, albowiem ilość posiadanych przez oskarżonego środków nie dawała podstaw do przyjęcia, że była to znaczna ilość środków odurzających i psychotropowych, co wykluczało przyjęcie kwalifikacji prawnej czynu wskazanej w akcie oskarżenia;

II. w dniu 8 października 2014 roku, w K. naruszył nietykalność cielesną i znieważył funkcjonariuszy KPP K. w osobach st. sierż. P. P. i sierż. sztab. A. R. podczas pełnienia przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że przy próbie zatrzymania go odpychał funkcjonariuszy, uniemożliwiając im prawną czynność zatrzymania oraz używał wobec nich słów uznawanych powszechnie za wulgarne i obelżywe, przy czym użył siły fizycznej wobec funkcjonariuszy policji, w celu zmuszenia ich do zaniechania prawnej czynności służbowej. Zachowaniem swoim wypełnił oskarżony znamiona występkę z art. 222 § 1 k.k. i art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

III. w dniu 8 października 2014 roku, w K. w trakcie zatrzymania go przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. w osobach st. sierż. P. P. i sierż. sztab. A. R. w związku z posiadaniem przez niego substancji psychotropowych i środków odurzających, składał obietnice udzielenia korzyści majątkowej w kwocie 500 zł, w zamian

za odstąpienie przez wymienionych wyżej policjantów od prawnej czynności zatrzymania, czym zrealizował ustawowe znamiona występku z art. 229 § 1 k.k.;

IV. w dniu 10 października 2014 r., w K., woj. (...), stosował wobec E. T. groźby pozbawienia życia w celu wywarcia wpływu na nią, jako świadka w sprawie sygn. akt 1 Ds. 837/14 Prokuratury Rejonowej w Kamiennej Górze, czym zrealizował ustawowe znamiona występku z art. 245 k.k.;

V. w dniu 24 listopada 2014 r., w K., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej udzielił K. U. odpłatnie substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy, przy czym z udzielonej matamfetaminy osiągnął korzyść majątkową w kwocie 50 zł oraz, że czy ten stanowi wypadek mniejszej wagi, czym zrealizował ustawowe znamiona występku z art. 59 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

E. B. mogąc zachować się zgodnie z prawem, naruszył je. Jest on człowiekiem dorosłym, ma więc wiedzę, że kierowanie zniewag, naruszanie nietykalności cielesnej funkcjonariuszy policji podczas pełnienia przez nich czynności, jak też obiecywanie funkcjonariuszom policji korzyści majątkowej w zamian za odstąpienie od podejmowanych przez nich czynności jest zabronione. Podobnie, jak zabronione są posiadanie narkotyków, kierowanie gróźb wobec świadka, czy udzielanie osobie trzeciej narkotyków. Dysponując dostateczną wiedzą i doświadczeniem oskarżony jest osobą zdolną do zawinienia. Miał on możliwość rozpoznania bezprawności swoich czynów, mógł zachować się zgodnie z prawem. Oskarżony przypisanych mu występku dopuścił się umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

Szkodliwość społeczna przypisanych oskarżonemu przestępstw jest znaczna, co wynika z okoliczności, jakie, zgodnie z art. 115 § 2 k.k., należy brać pod uwagę przy jej ocenie. Okolicznościami obciążającymi są:

-w przypadku pierwszych trzech czynów – ilość posiadanych przez oskarżonego narkotyków, odnośnie zaś jego zachowania wobec funkcjonariuszy policji jego zuchwałość, z jaką odnosił się wobec funkcjonariuszy –będąc zatrzymanym, kiedy ujawniono przy nim narkotyki, obiecywał im jeszcze korzyść majątkową, jeśli odstąpią od swoich czynności. Nie przeszkadzało mu przy tym, że znajdował się w miejscu publicznym –na ulicy, co świadczy o znacznym poczuciu bezkarności oskarżonego;

-w przypadku czwartego czynu –fakt kierowania gróźb do kobiety, a zatem osoby niewątpliwie słabszej wobec niego fizycznie. Wspomnieć przy tym trzeba, że już wcześniej oskarżony zachowywał się niewłaściwie wobec pokrzywdzonej –poniżał ją i wykorzystywał jej złe położenie wobec niego wynikające z jej zadłużenia wobec niego, co świadczy również o znacznym natężeniu złej woli oskarżonego;

-w przypadku piątego czynu –udzielnie narkotyku z grupy tzw. twardych narkotyków.

Na niekorzyść oskarżonego przemawiała ilość popełnionych przez niego czynów karalnych. Okolicznością obciążającą była także wcześniejsza karalność oskarżonego. Przy czym Sąd zauważa, że czynów obecnie przypisanych oskarżony dopuścił się w okresach prób wyznaczonych w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania uprzednio orzeczonych kar pozbawienia wolności.

Sąd nie dopatrył się w przypadku oskarżonego okoliczności łagodzących, poza niewielką ilością udzielonych narkotyków, w przypadku 5 czynu.

Na podstawie wszystkich ujawnionych w toku postępowania okoliczności Sąd wymierzył E. B.:

-na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii –za pierwszy z przypisanych mu czynów -karę 1 roku pozbawienia wolności,

-na podstawie art. 224 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. –za drugi z przypisanych czynów -karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

-na podstawie art. 229 § 1 k.k. –za trzeci z przypisanych czynów -karę 1 roku pozbawienia wolności,

-na podstawie art. 245 k.k. –za czwarty z przypisanych czynów -karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

-na podstawie art. 59 ust. 3 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii –za piąty z przypisanych czynów -karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Jedynie kary pozbawienia wolności mogły bowiem właściwie spełnić cele kary. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 §1 kk orzeczono zaś wobec E. B. karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Zastosowano przy tym zasadę częściowej absorpcji z uwagi na powiązanie podmiotowe i przedmiotowe części czynów.

Oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów, będąc uprzednio karanym za przestępstwa. Oskarżony przejawiał wysoce lekceważący stosunek dla porządku prawnego, o czym świadczy fakt popełnienia kolejnych pięciu przestępstw umyślnych i to w okresie próby wyznaczonym w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec niego uprzednio. Wskazana powyżej okoliczność powoduje, że nie sposób jest uznać, aby możliwe było wystawienie oskarżonemu pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony dopuścił się czynów jeszcze w okresie, kiedy obowiązywały przepisy części wstępnej kodeksu karnego w brzmieniu przed 01 lipca 2015r. Obowiązujące obecnie przepisy uniemożliwiają warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy uprzednio skazanego na karę pozbawienia wolności. Takim zaś sprawcą jest E. B.. W tej sytuacji, zgodnie z art. 4 §1 kk Sąd był zobligowany do zastosowania przepisów względniejszych wobec oskarżonego. Uprzednio obowiązujące przepisy w zakresie warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, były przy tym względniejsze, gdyż nie uniemożliwiały skorzystania z tej instytucji wobec sprawcy uprzednio karanego karą pozbawienia wolności. Ocenie poddać jedynie należało pozytywną prognozę kryminologiczną sprawcy. Za brakiem takiej prognozy w przypadku oskarżonego E. B. przemawiała uprzednia karalność, jak też wielość popełnionych przez niego obecnie czynów. Nie można uznać, iż zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności byłoby wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, a w szczególności zapobieżeniu powrotowi do przestępstwa.

Ważnym czynnikiem przy warunkowym zwieszeniu wykonania kary jest także potrzeba społecznego jej oddziaływania. Element ten to obok oddziaływania na środowisko sprawcy, także oddziaływanie na krąg osób należących do środowisk, z których wywodzą się pokrzywdzeni i niezwykle istotne jest tu kształtowanie przekonania, że ten, kto w przestępny sposób narusza dobra pozostające pod prawnokarną ochroną, zostanie sprawiedliwie ukarany. Element ten w przedmiotowym postępowaniu jest szczególnie ważny z uwagi na okoliczności zdarzeń. Zdaniem Sądu, właściwe uwzględnienie okoliczności popełnienia przestępstw, osobowości sprawcy czyniłoby w tym konkretnym przypadku wymierzenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, karą niesprawiedliwą w odczuciu społecznym i nie dającą się z tego względu zaakceptować. Z tych też względów Sąd uznał, iż właściwą karą w stosunku do oskarżonego E. B. będzie bezwzględna kara pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. w związku ze skazaniem E. B. za czyn opisany w pkt V części wstępnej wyroku, orzeczono wobec E. B. na rzecz Skarbu Państwa przepadek równowartości osiągniętej korzyści majątkowej w kwocie 50 zł. Takie orzeczenie jest właściwe zważywszy na konieczność kształtowania w świadomości sprawców tego rodzaju czynów, że osiągnięta korzyść majątkowa będzie mu odebrana.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł wobec E. B. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: woreczka strunowego z zawartością suszu roślinnego barwy brunatnozielonej o wadze 26,60 grama, woreczka strunowego z zawartością substancji sypkiej barwy białej o wadze 1,09 grama, woreczka strunowego z zawartością substancji krystalicznej barwy białej o wadze 0,23 grama, zarządzając ich zniszczenie.

Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w związku ze skazaniem E. B. za czyn opisany w pkt V części wstępnej wyroku, orzeczono wobec E. B. na rzecz Stowarzyszenia (...) w J. nawiązkę w kwocie 1000 zł.

W zakresie kosztów sądowych, na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od E. B. koszty sądowe w kwocie 1678,40 zł na rzecz Skarbu Państwa, w tym wymierzono mu opłatę w wysokości 300 zł. Pozostała część tej kwoty, to wydatki Skarbu Państwa poniesione w toku postępowania. Sąd uznał, że oskarżony ma obiektywnie możliwości zarobkowe, gdyż jest młodym, zdrowym mężczyzną i posiada zawód –kucharz, którzy także umożliwia mu obiektywnie zdobycie niezbędnego zatrudnienia.